

Femø, optegnelser og noter, sommeren 2019

Eders udsendte, rejsende tante Mead i egen høje er vendt tilbage fra en uges antropologisk feltarbejde på Samoa aka Feministisk uge på Femø Kvindelejr og har efter mødet med de indfødte gjort en række formodentlig interessante observationer og notater, som hun håber på at forstå om nogle dage, men som indtil videre mestendels fremstår som myrer i en myreture rodet rundt i af et lille barn med en pind, krabbefiskestang eller anden aflang genstand for at skabe forvirring i koloniens orden på det linierede papir i notesbogen med det pastelfarvede, dyrepels-imiterende mønster på omslaget:

...

Foreløbig synes det muligt at udlede følgende indledende betragtninger om populationen på øen, der især synes optaget af hovedområder, hvis gennemgående for ikke at sige absolut altdominerende tematiske bias synes at være de kvindelige kønsorganer også kaldet vulvaen, gina, tissekonen, tis'tøjjet, kutten, kunten, fissen, fitten, fjamsen, vaginaen, missen, cunnus, dåsen, tunellen, kajakken, perlen, bamsen, slikskålen, muslingen, fisken, honningkrukken, babyfabrikken, rosenbedet, smørhulen, hindbærgrotten, fingerbøllet, fugleøjjet, penahuset, sparebøssen, haremissen - eller som sprogbrugen i regi af ugens mange work shops tilskriver - kussen.

Kussen synes uden sammenligning at være dét absolut samlende fænomen for ø-lejrens kvinder, der flere gange dagligt i tidsrummene 10-12 samt 14-16 samles i grupper af 10-30 i lejrens hvide telte beliggende på en fredet saltpræget strandeng, der starter, hvor højvandslinjen om vinteren går til, og hvor plantevæksten domineres af kveller, vadegræs, strand-annelgræs, strandasters, strandvejbred, jordbærkløver, engelskgræs, rød svingel, tagrør, strandkogleaks og blågrøn kogleaks for at bemale, tegne, måle ph-værdien af, trykke, tale om, bese ved hjælp af spejle og spekulae, trimme og klippe den omgivende hårvækst på, undersøge mikroorganismer, det indre miljø samt svamp i- og på, men ikke mindst er det indtrykket for auditivt, visuelt og taktilt med stive fingre, ru af saltvand, opvaskevand, for nogle individers vedkommende badevand med og uden små rester af body scrup fremstillet af de i feltkøkkenet forhåndenværende ingredienser kaffegrums og olivenolie, der blandes i syltetøjsglaslignende beholdere af en art ceremonimester, dagligt fungerende som disk jockey i den fjerntliggende metropol, alle vil de tilsyneladende med deres index digitus forrest og fremstrakt, ikke ulig det lille

filmatiserede eksterritoriale monstrum (kun lyser den lille lampe lyser ikke her) alligevel vil de finde vej ind i, om muligt helt opluges, omsluttet, omfavnet, langs fugtige slimhinder glide ind i denne store kusses kulturhistorie og anatomi.

...

Populationen lader sig i grove træk inddele i grupper, der hver for sig bærer specifikke ydre kendetegn, hvad angår beklædning, frisure og kropsbehåring. Den største og mest indflydelsesrige udgøres af stammens yngre medlemmer, der ikke nøjagtigt lader sig aldersbestemme grundet en del kropslige vedhæng og udsmykninger i form af især næseringe, piercinger og tatoveringer, der forvirrer øjet i en sådan grad, at man til en præcis datering formodentlig må anvende alternative radiometriske metoder eventuelt senere tiders søaflejringer af nedfaldne ringe, afskårne dreadlocks, blå pandelokker og sorte negle, der forventes præserveret i næsten umindelige tider på grund af det kraftige lag af fedtstof disse genstande synes indsmurt i.

Op mod 40-50% af individerne har ladet deres hår klippe i en frisure, efterladende indtrykket, at den klippede har siddet med en dyb tallerken eller eventuel lav Margretheskål på hovedet under klipningen for at danne den lige kant pande- og baghår er beskåret efter, og som ikke signalerer tilhørsforhold til Franciskaner- eller Benediktinerordenen, men markerer, at den klippede er indlemmet i den yderste venstre fløj på det politiske spektrum, som den resterende del af kalenderåret er koncentreret og talstærkt repræsenteret i den nordvestlige del af metropolen.

En stærk markør for medlemmer af gruppen er den rigelige hårvækst i armhulerne, på underbenene og omkring kønnet, et vildtvoksende og mørkt buskads som i vintermånederne huser familier af gnomer, hasselmus og andet skovfolk, der søger ly for kulde og sne i de dunkle og lune duske.

Gruppen kan samlet set forekomme en anelse blegere i huden end resten af kvinderne på lejren, hvilket formodentlig kan tilskrives deres vægring mod animalsk protein, der i stedet erstattes af planter bærerendende en-rummede kapsler, der åbnes for at slippe frøene ud ved at sprække dem op både i bug- og rygsømmen tilhørende ærteblomstfamilien Fabaceae eller Leguminosae, som af gruppens medlemmer indkøbes allerede bælgede og emballerede i supermarkeder, helsekostforretninger eller mellemøst-inspirerede grønthandlere.

Gruppen har et frisindet forhold til før-ægteskabelig seksuel aktivitet og et kollektivt credo om partnerbytte eller polyamori, på den lokale dialekt ofte kaldet ['ɔ:bnə 'fɔ:hlʌ?] (åbne forhold red.), som dikterer en sand babylonisk forvirring, hvad angår alle former for seksuelle relationer gruppens medlemmer imellem, mens der dog i realiteten ofte synes at være tale om en udbredt praksis af, eventuelt overlappende, serielt monogami eller rækker af uforpligtende engangsknald, som vi kender det fra de fleste andre moderne vestlige kulturer.

Det observeres, at medlemmerne fra en tidlig alder i høj detaljeringsgrad verbaliserer nær ved alt vedrørende deres seksuelle praksis, eller ønsketænkning om samme, ikke uden fornemmelse for at efterlade det indtryk hos den lyttende, at det unge menneske har et ligefremt og uforfærdet forhold til alt fra bondage, BDSM, buttplugs over blind folds, håndjern, kæder, glidecremer (vand- såvel som silikonebaserede) til dobbeltdildoer, yoni-æg, klitorisvibratorer og strap-ons, som jævnligt indkøbes, må man forstå, for den opsparede statslige uddannelsesstøtte i den over for Grand Teatret skråbeliggende sexlegetøjsforretning.

De hygiejnemæssige standarder er stærkt varierende inden for gruppen og bevæger sig på et næsten umærkbart kontinuum spændende fra det let nussede, uredte, søvndrukne udtryk mod det mere svedpibende og glinsende med noter af tobak, kaffe, mørke tørrede frugter, moden pære, sure kirsebær, sort peber, balsamico, ristede hasselnødder, bitre mandler samt elementer af skovbund og stald, en generel krydret fornemmelse og en stram nordisk syreprofil for at ende i det decideret sundhedstruende og sæbekrævede.

...

En mindre gruppe som skal underkastes grundig analyse, baseret på observationer såvel som på opfølgende interviews, udgøres af de hedenfarne heteroseksuelle nu homofile kvinder i fuldt flor, der viser sig at være langt de mest veludrustede udi slidstærke og aflynlige Fjällräven-bukser med forstærkninger i dobbelt stof over bag og knæ, børnebærestole til trekking, pandelamper, power banks, termokrus, skiundertøj og vandrestøvler, og hvis fordums kønsdrift kun den trænede næse vil være i stand til at opsnuse, men som måske netop afslører sig i dette udstyrsstykke, denne sande opvisning af tribadisk tingel-tangel, som de er i stand til at fremtrylle af deres rygsække, telte, vandtætte pakposer etcetera?

Individerne i gruppen ses i tæt følgeskab med den indfødte måtteguffer, der i sin tid omvendte og sporede dem ind på den lysende sti mod de korte negle, den fælles undertøjsskuffe og det (miljømæssigt så vel som æstetisk betragtet) bekymrende forbrug af fyrfadsllys, duftlys, bloklys, lyskæder, kulørte lamper med mere og trækker desuden efter sig en hale af fortvivlede hankønsvæsener, for indeværende siddende tilbage i parcelhuset i de administrativt indlemmede kvarterer i udkanten af metropolen trækkende sig i håret, skægget, brystbehåringen, pubeshårene, hårene på arme, ben, tæer, ryg, fingre, nakke, lænd, baller, spørgende sig selv:

“Hvordan er det muligt!/? Efter en uges lejrur! En skide massagework-shop! Et enkelt nattebesøg eller hvad ved jeg i denne hersens Berits telt!” (*Carsten, skilt fra Inge-Lise, Rødovre, august 2019*)

“Som jeg forstod det, startede det med en helt uskyldig køkkentjans tirsdag eller onsdag formiddag, tror jeg, det var, hvor Inge-Lise skyndte sig at springe på den græske salat, som hun sagde, der så åbenbart skulle laves i to udgaver, én med og én uden fetaost til alle de her veganere, for det kunne ikke gå helt galt, når det bare var en salat, selvom Inge-Lise ikke var bleg for at indrømme, at nogle af retterne i den kokebogsmappe var gået hen over hovedet på hende, men hun har så heller aldrig boet i kollektiv, det har ingen af os for den sags skyld, dengang det gik løs med det. I hvert fald, hun går så i gang med at skære agurker og tomater i tern, og pludselig er det, at Berit kommer hen og stiller sig ved siden af, lidt ud af det blå faktisk, eller måske nærmere sådan lidt skråt bag Inge-Lise ved køkkenbordet, og pludselig bliver Inge-Lise helt overopmærksom på sig selv, som om hun slet ikke kan slappe af, hun sagde ikke så meget om, hvad det egentlig specifikt gik på, men i hvert fald, som jeg har forstået det på hende, så er det den episode, der ligesom udløser det hele.” (*Karen, nabo til Inge-Lise, Rødovre, august 2019*)

...

En gruppe som indtager en betydningsfuld position på øen - ikke så meget i kraft af sin talstærkhed som ved sin fysiske og mentale klare overlegenhed og rutineprægede tilgang til enhver praktisk udfordring vedrørende lejrens installationer af gaskomfurer, vandforsyning og septiktank - er den aldrende del af stammen, uden hvem resten af øboerne næppe ville være sikret overlevelse.

Gruppens medlemmer synes passioneret optaget af fænomenet ['sdb:m-'segʁɛŋ] (*stormsikring, friluftslæsisk red.*), betegnende den tilsyneladende konstant lurende fare for, at bopladsens koloni af iglo- og villatelte ved ethvert mindre udsving på Beaufortskalaen vil få barduner og undertelte til at rive sig løs fra skruepløkker, karabinhager, gaffatape og fastspændingsfødder og lette fra strandengen, hvorfra de svævende ud over de af invasive arter begroede klitter, vil sprede deres duge som vinger i vindstød af stiv- til hård kuling og snart efter ses som prikker af twilightgrå, denimblå og armygrøn i horisontlinjen, hvorfor gruppen med korte intervaller indkalder resten af ø-boerne til obligatorisk gennemgang af forholdsregler og mulige interventioner vedrørende snart sagt enhver form for storm- og brandfare.

Fra solens nedgang til tusmørkets frembrud synes inderkernen af gruppen dog helt at slippe kontrollen med tjanseskemaer, lastbilkørsel og indkøbslister og ses i stedet let sammenbøjede i genskæret fra solen på aftenhimlen, krydsende lejrområdet med sig bringende små gennemsigtige glasflasker og krukker med proplåg indeholdende æteriske olier, homøopatiske dråber, hjemmebryggede kryddersnapse, miksturer af hyrdetaske, bregner, blåhat, agerpadderokke, menstruationsblod, tuds slim, snegetis, musefødder, rotteknurhår, dragekløer, spindelvæv og andet skov-skrab, som de forsøger at påtvinge de øvrige ø-boere i tilfælde af myggestik, ledsmerter, søvnbesvær, tørre slimhinder, inkontinens, forstoppelse, hovedpine etcetera. Det er ikke utænkeligt, at denne del af gruppen simpelthen overvintrer på øen, hvor de sammen med trolde og nisser ved løvfaldstid bevæger sig dybt ind i Lolland Falsters kystskove og overnatter i elverhøje, ellemoser, bivuaker og hule egetræer, hvis grene de med spejderknive står krumryggede i skovbrynet og snitter til træskeer og kosteskafter.

Der udvises blandt medlemmerne af gruppen en generelt ringe grad af ironisk distance til lejrens sangskat, skriftligt overleveret af tidligere generationer af ø-boere i en ringbindslignende mappe med en på forsiden duplikeret, oprindeligt håndmalet, illustration, der placerer sig et sted i krydsfeltet mellem prikkunst og akvarel, og som indeholder et tekstmateriale, der af undertegnedes kommende, unge og velvillige assistent på et senere tidspunkt bør katalogiseres og arkiveres med henblik på opbevaring i lyd- og lufttætte beholdere, der om muligt skal forhindre lejrbaåls poesien og rødstrømpenostalgien i at sprede sig unødigt på fastlandet uden for sommerens uger 28-32, hvor de er inddæmmet af det omgivende Smålandsfarvand og kun kan fragtes ud i forbindelse med færgefarten fra øen som af samme grund bør overvejes kontrolleret af grænsevagter, hjemmeværnspersonel eller lignende. Det anbefales desuden eventuelt

fremtidige kolleger i forbindelse med ophold på øen at medbringe ørepropper, som særligt i overgangstilstandene umiddelbart før solnedgang og ved månens opstigning bør anvendes til at lukke øregangene for at dæmpe lyden af guitar-akkorderne A-mol, D og C, som synes at gentage sig nærmest uendeligt, indtil ø-boernes bevidsthed tilsyneladende sættes helt eller delvist ud af kraft, og de opnår fuld og uforstyrret kontakt til deres indre, vilde og naturlige stemmer, hvis klangfarver ikke er ulig dem, der intoneres, trækker man en stakkels lille missekate i halen.

Et sælsomt biologisk fænomen viser ved nærmere eftersyn at gøre sig gældende blandt de knap så aldrende gruppemedlemmers hvalpede årsunger, der for manges vedkommende er medbragt til øen i denne de højere læreranstalters sommerferie, og som i sin tid er ynglet, må man forestille sig, forstilt og med lukkede øjne i heteroseksuelt regi, længe før Storcken hin Langeben åbnede sin pengemaskine i metropolen og begyndte at suge arme homofile med formeringstrang for klingende mønt. Afkommet optræder uvist af hvilken årsag over én kam heterofilt i en grad, der ikke ses mage på øen, hvorfor også deres pudderdåser, hårbørster, pincetter, lady shavere, exfolieringsmasker og kohl-stifter synes så underligt fremmede og hjemløse, som de står der i toilettet på stålaf-sætningshylden blandt de billigste og mest basale af Matas-produkter, outdoor-toilettasker og forvaskede frotté-håndklæder.

...

Et særligt mørkt kapitel i lejrlivet udgøres af toiletterne der, når dagen går på hæld, og himlen fornemmes som en uhyre kuppel, og det dystre og rugende mod den vestlige horisont i takt med solens forsvinden synes at tage til og forvandle dagens farver til et kontrastfuldt sort/hvidt udtryk med klart definerede konturer ikke ulig 70-ernes endeløse rækker af ensartede linoleumstryk, står som små hvide kapeller mod de dunkle skyer i umiddelbar tilknytning til de af malede brædder sammenbankede lorteskure, der overdækker to af lokummerne til trøst for hvem, der ikke ynder at sidde og tømme ryggen på række i Guds fri natur.

Det anbefales sarte sjæle og folk, hvis nethinde ikke let lader sig vaske ren for billeder af ubekendte fækallier i bunker, dynger, driver, stakke, stabler i varierende konsistenser med foruden af urin og menstruationsblod gennemvædede stykker af toiletpapir, at holde blikket stift rettet imod kimmingen, hvor man, såfremt

nakken lægges svagt tilbage, kan holde de to øverste forbundne skråninger af fladerne på fællesteltet kortvarigt ude af synsfeltet og fremkalde det sansebedrag, at man for en stund sidder helt for sig selv i insektsummingen over markens blomstermylder uden fremmede menneskers meloner, gajoler, kebabber, nødder, græskar, myggestik, ølkapsler, forlygter, anagonader, yvere, babelutter, mælkekander, sutteflasker, skisokker, patter, kasser, babser, junger, jader og tasker dinglende, hoppende, hængende, slingrende, svingende, svajende, viftende, drejende, daskende og gyngende for øjnene af sig, når de krydser lejrpladsen for ligeledes at forrette deres nødtørft.

Selve den del af toilettet der, i mangel af præcise fagudtryk, her skal kaldes lorte-beholderen tømmes tre gange dagligt for sit indhold ned i det navnkundige mande-hul, hvis betegnelse, forsikres det af ø-boerne, ikke dækker over nogen form for sammenstilling mand og lort imellem, og som uden for tømningstid er dækket af en kraftig, fastboltet jernplade, som dog ikke forhindrer fæces-molekylerne i at transporteres gennem den lumre sommerluft og ind i næsehulen, hvor de opløses i det tynde slimlag omkring sansecellerne, der umiddelbart herefter sender signaler om flugt og fare til venstre halvdel af hjernen.

...

En aktivitet der påkalder sig særlig opmærksomhed blandt alle grupper af ø-boere er det vidt berømmede og stortopslåede programpunkt, hvis annoncering får lejrdeltagerne til at summe som små hvepse om en honningkrukke i en sand hvirvel af fnidren, fnadren, sludren og pludren transformerende sig til en forbi køkken- og værkstedstelt længere række af gåen, gakkem, vandren, stavren, stolpren, sjokken, trasken, luntten, trissen, trippen - for krykkebrugernes vedkommende - humpen ned mod det på pladsen bagerst placerede aktivitetstelt, hvis bagendes tvedelte dug holdes til side af to af de for workshopen ansvarlige individer, sådan at de indforskrevne ved at bøje hovedet let kan smyge sig inden for i teltets skyggefulde hule i hvis midte en træbuk står opstillet, som ø-boerne, efter at have bemalet sig det sted på kroppen, hvor benene mødes med pensler placeret ved siden af de på plasticallerkner udflydende vandbaserede farveklatter, anbringer sig ovenpå og efter plantryk-metoden gnider deres grøn- gul, rød, magenta, blå eller cyan-glinsende underliv mod - blot er underliv og buk adskilt af et stykke hvidt karton i cirka-målene 10*15 centimeter, som malingen grundet underlagets beskaffenhed afsættes på, og hvis kunstneriske udtryksform, efter et par minutters viften mellem pege- og tommelfinger, slægter fordums pædagog-superviserede kartoffeltryk udpræget på, var det ikke for den kødfulde kvalitet ved plamagerne, der tilmed klinger en smule i samme

toneart som de af Hermann Rorschach opfundne tavler, omend det ikke tilkommer undertegnede at aflæse nogen tegn på sjæleliv i denne sommers litografiske oplag af understelsrepræsentationer.

...

Behæftet med en vis statistisk usikkerhed, synes der, baseret på foreløbige beregninger at være en tilnærmelsesvis ligefrem proportional sammenhæng mellem graden af socialt overskud og ringe idékataloger blandt ø-boerne, ikke mindst hvad angår påfundne improviserede aktiviteter, som resten af kollektivet opfordres til at deltage i uden for de skemalagte programpunkter, som ellers udfylder det meste af dagens vågne timer.

Inden for kategorien af påhitsomme synes især de yngre medlemmer at have en faible for grandiose arrangementer, der indtil flere gange i løbet af ugedagene udmønter sig i rækker af på hinanden følgende begivenheder, som man sandt at sige helst havde været foruden og som her grundet mangel på psykologisk overskud kun skal forsøges gengivet i stikordsform: Stå i cirkel, se på fuldmåne, ta sten, mærke negativ energi, putte negativ energi ned i sten, kaste sten, holde i hånd, synge tone, gå i række, føle fællesskab – og lignende ritualer som indbefatter sammenstillinger af fænomener og diverse seksteriske krumspring, som ikke står tilbage for verdens store religioner, men hvis lingvistiske fattigdom i modsætning hertil gennemsyrrer foretagendet i en sådan grad, at man må tænke sig disse selvudråbte ypperstepræstinder faret vild i en art sproglig gættepose snøret til foroven simpelthen af deres egen bevidstheds begrænsning.

...

Ø-boerne synes generelt at have et ængsteligt forhold til brug af sociale medier, og det bemærkes, at der fra ældsterådets side allerede under den initiale fællesspisning bliver udstukket retningslinjer angående begrænset brug af smartphones, tablets, laptops og deslige på lejrområdet, idet det tilsyneladende forventes af ø-boerne at være fuldt og helt tilstede i den uendelige række af nu-er, ugens dage, timer, minutter og sekunder synes at være udgjort af. Skulle det alligevel lykkes eventuelt fremtidige kollegaer at opnå internetforbindelse, de vanskelige betingelser og manglende mobilmaster i området til trods, eventuelt ved opstigning på det umiddelbart før strandbreddens begyndelse beliggende højdedrag, frarådes det på det kraftigste sprogfølsomme gemytter at besøge ø-boernes selvforvaltede elektronisk lagrede sæt af dokumenter på internettet, eftersom

kommunikationsafdelingen skriftsprogligt synes stærkt inspireret af terminologiske slamrester fra grene af new-age-bevægelsen med foruden diverse alternative behandlingsformer og andet kvaksalveri, fra hvilke de ublut låner alskens spirituelt pølsesnak, som ufordøjet videreformidles i skildringerne af sommerugernes serier af tilstræbt åndfulde work shops.

Havde man med andre ord mellem dagenes faste programpunkter af fællesspisning, fællesmøder, fællesaktiviteter, fællessang etcetera håbet på at ligge med fusserne i vandkanten scrollende meditativt nedad skærmen på sin mobile telefon, imens fuglekvidder og bølgeskvulpen lagde sig som et blødt og næsten gennemsigtigt fjernt bagtæppe rundt om det på sandet udbredte smukt vævede tyrkise hammam-håndklæde i ekstra kraftig kvalitet nøje udvalgt og forskaffet i konstantinobelsk bazar i forbindelse med forrige års turistrejse, hvorpå ens ydmyge korpus lå fuldt udstrakt med venstre hånds fingre i et let greb om et højt glas indeholdende en friskblendt læskedrik, smoothie par préférence, må man tro om igen.

...

Det anbefales i det hele taget at skyde en hvid pind efter enhver form for selvvalgt aktivitet, det være sig dagdrømmeri, avislæsning eller noteskrivning uden for det egne tilygnede iglo-telts tunge dyne af varm, fugtig luft, eftersom hovedparten af ø-boerne er socialiseret til at bryde den rundt om de fleste mennesker kanhænde usynlige, men ikke desto mindre psykologisk set manifesterede cirkel, som markerer den omkreds inden for hvilken, hver enkel foretrækker at være overladt til sig selv uden invasion af andre menneskers upåklædte ekstremiteter.

Herinde, hvor højsommerens solstråler mod teltets mørkeblå dug synes at iklæde interiøret af soveposer, liggeunderlag, rygsække og fodtøj nuancer af marine-, konge-, stål- og azurblå, hvis beroligende virkning og tropiske associationer forstærket af den høje fugtighedsgrad, til gengæld gør det muligt at drømme sig væk under varmere himmelstrøg til afkroge af verden, hvor endnu ikke den lesbiske bevægelse har gjort sig identisk med æstetisk kollaps.

Kun af og til titter man forsigtigt ud af forteltets let nedlygnede indgangsparti for at observere enkelte utildækkede eksemplarer af ø-boere som således afklædte på afstand ikke let lader sig placere i de oven for skitserede kategorier og grupper.

På vej til og fra stranden er de velsagtens for at afkøle deres sveddækkede bryster, baller, lår, lægge og læber i det tangfyldte, lune havvand, hvis opløste salte krystaller under den efterfølgende solbadning angiveligt vil sætte sig som hvide støvkorn på deres af solens stråler opvarmede hud og ikke utænkeligt få deres kroppe til at glimte næsten umærkeligt som enkelte endnu usmeltede snefnug i græsset, når foråret kommer, når eksempelvis en diset sky går for solen, men i middagsheden hurtigt fordeler sig således, at stadig smalle striber af lys når de rygvendte kroppe, som de ligger i sandet, sandet som også glimter i solen mellem marhalmens bølgende strå, der svajer i brisen fra havet og med sig bringer den tunge aroma af sukkertang, blæretang, båndtang, der ligger som opskyllede bræmmer i vandkanten og langsomt fordærvs af mikrober og svampe og udsender sødlige, vandle dufte, som sammen med havvand og vinden, der i små stød også bærer strejf fra standengens blomsterflor med sig, blander sig til duften af sommer og strand.

Forestiller man sig således ø-lejren henlagt til eksempelvis bæltet mellem krebsens og stenbukkens vennekreds, hvor påklædning helt ville overflødiggøres af den brændende sol og den lune skygge under palmetræernes blade, og hvor også de sanitære forhold nødvendigvis måtte revurderes kraftigt for at undgå deciderede epidemier af colibakterieforårsagede opkastninger, mavesmerter eller pludseligt opståede, vandtynde afføringer hos ø-boerne, er det langt fra utænkeligt, at hele arrangementet ligefrem kunne fornøje.